

SPIŠSKÝ PATRIOT

NOVINY PRE NOVOVEŠŤANOV TELOM AJ DUŠOU

I november 2012

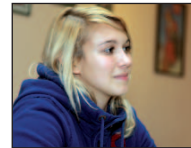
Na Vajanského
ulici zažívajú vodiči
neraz horror...
čítajte na strane 1–2

Skupinu Smola
a hrušky láka
Ukrajina ...
čítajte na strane 4

Najkrajšie budo-
vy v meste
– Reduta...
čítajte na strane 5

Lenka Sroková
túži okúsiť olym-
pijské Soči...
čítajte na strane 8

A blázni sa radujú. Tak hovorí slovenské príslovie. A veruže má často pravdu. O tých sľuboch si mnohí z nás, v pohnutých novembrových dňoch roku 1989, spolu s Ivanom Hoffmanom, aj zaspievali: „Sľúbili sme si lásku, sľúbili vravieť pravdu len...“ Necelé štvrtstoročie po týchto euforických dňoch, po ktorých totalitný režim aj pod Tatrami vystriedalo demokratické zriadenie, je na mieste opýtať sa: Žijeme v prostredí, ktoré najlepšie charakterizuje slovo láska? Hovoria nám, ľudia platení z našich daní, hlavne politici, pravdu? Ak niekto odpovie na tieto otázky kladne, šťastný človek, nevnímajúci realitu. A aká tá realita vlastne je?

Rodinkárstvo, tunelovanie, chudoba na strane jednej. Sloboda vierovyznania, voľný pohyb za prácou, ale aj za zábavou, moderné technológie a demokratické ľudské práva na strane druhej. 23 rokov potom, ako ľudia kľúčami posielali komunistom posledné zvonenie sú bývalí komunisti na 3 najvýznamnejších štátnických funkciách - prezident, predseda vlády aj predseda parlamentu. V parlamente má väčšina poslancov komunistickú minulosť. Vasil Biľak si žije luxusnej vile a bývalé nomenklátúrne kádre Komunistickej strany si užívajú nadštandardné dôchodky. Totalitné maniere sa v slovenskej spoločnosti opäť udomácnili. Stačí sa pozrieť na naše mesto. Blízki, známi, rodinní príslušníci politikov, ktorí uspeli v komunálnych voľbách - tí majú teplé a dobré miestečka vo verejnej správe. Po každých voľbách, pri ktorých sa strieda ľavica s pravitou, dochádza k čistkám - na celoštátnej, regionálnej i lokálnej úrovni. Vedúci jednotlivých úradov stoja na ich čele vďaka svojej straníckej príslušnosti. Všetci do jed-

23 rokov od nežnej revolúcie - sľuby sa sľubujú...

ného. A je jedno, či o tom rozhodujú socialisti, alebo tí z košiara napravo. Klientelizmus prekvitá pri zadávaní zakázok na rôzne stavby, či dodávky služieb. O úplatkoch úradníkom by vedeli účastníci verejných súťaží rozprávať dlhé hodiny. Na druhej strane rastie nezamestnanosť, ceny benzínu, potravín, liekov, ale aj služieb. Úradníci, učitelia, lekári hovoria o zastrá-

šovaní a porušovaní zákona. Ale len doma, alebo s priateľmi. Verejne mlčia - majú strach. Pochopiteľne, mohli by prísť o miesto. Najväčšiu silu majú peniaze a politická moc. Morálka, česťnosť a ochota pomáhať nemajú v tomto svete dravcov šance. I napriek tomu však v ľuďoch zostávajú. Sú základom rodín, priateľstiev a vzťahov, na ktoré nemajú peniaze dosah. Preto

si ich chráňme a aj v ťažkých časoch sa tešme z dobrých ľudí, v spoločnosti ktorých máme to šťastie žiť. Nežná revolúcia neobišla ani Spišskú Novú Ves. Novovešťania ju podporili 27. novembra 1989 v meste 2-hodinovým generálnym štrajkom. Na čele stáli páni Dziač-Košický, Javorský, či Hubel. Každý správny patriot je na nich dodnes hrdý.

Editoriál

November je emotívny mesiac. Začíname ho spomienkami na ľudí, ktorých sme poznali, mali radi, a ktorí už medzi nami nie sú. Tisíciky malých plamienkov za duše našich pozostalých, alebo len ako spomienka na nich, sa rozhoreli aj na našich dvoch cintorínoch. Opäť vytvorili neopakovateľnú atmosféru, ktorú vám na inom mieste novembrového Patriota pripomíname aj v našej fotoreportáži. Tento sviatok, pamiatku, či jednoducho „dušičky“ si ľudia pripomínajú už viac než 1000 rokov. Historické pramene hovoria, že počiatky tejto tradície siahajú do 10. storočia. Predvečer sviatku všetkých svätých poriadne pokazilo počasie. O to krajší bol na cintorínoch prvý novembrový deň. Tento sviatok, podobne ako Vianoce, zbližuje rodiny, a čo je hlavné, prinúti nás spomaliť v tempe pracovných dní a vzdať úctu tým, ktorým sme ju niekedy nedokázali vzdať počas ich života. Spomenúť si na ich život, spoločne prežité chvíle a potichúčky im na dialku sľúbiť, že ich odkaz a rady, ktoré nám dávali, budeme rešpektovať. Dnes už cintoríny opäť zovšedneli. V kontajneroch skončilo veľa kytíc, vencov aj kahancov s vypálenými sviečkami. Taký je kolobeh života a nie je na tom nič zlého. Zlé by bolo, ak by v nejakom duchovnom kontajneri skončili aj spomienky na tých, ktorí nás na tomto svete už opustili. Múdry človek nachádza v minulosti poučenie a inšpiráciu aj pre prítomnosť a budúcnosť. Pretože platí nápis z kapucínskej hrobky v Brne, v ktorom nám naši predkovia odkazujú: „To čo ste teraz vy, boli sme aj my. To, čo sme teraz my, budete aj vy.“

Na Vajanského vodiči jazdia slalom!

Na ulici Vajanského v Spišskej Novej Vsi zažívajú šoféri neraz doslova horror. Namiesto plynulej jazdy jazdia slalom pomedzi autá parkujúce na jednej i druhej strane. Navyše motoristi svoje tátoše parkujú iba pár metrov od križovatky, na plnej čiare a lemujú tak veľkú časť ulice.

Vajanského ulica si vyslúžila titul veľmi zle prejazdna, v križovatke, s takmer nulovým výhľadom. Vodiči apelujú na kompetentných, aby kornali.

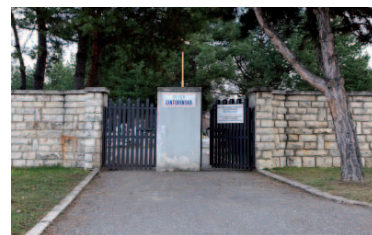
Keďže parkovanie v centre mesta je spoplatnené. Vodiči si zvykli na pár hodín „odkladať“ svoje autá na ulici Vajanského, kde je parkovanie bezplatné. Vodičov prechádzajúcich okolo takejto parkovacieho plneho čiaru poriadne vytáča a brnká im na nervy. „Prejsť Vajanského bez ujmy na plechoch, či na zdraví si vyžaduje poriadnu dávku nervov a trpezlivosti,“ ťažkal si vodič Michal.

Vodiči: „Je otázkou času, kedy tam niekto havaruje“

pokračovanie na str. 2

2 cintoríny + 1 Dom smútku = 1 problém

Keď sa v našom meste vyčerpala kapacita hrobových miest na starom cintoríne, vybudovalo mesto cintorín nový. Od vtedy už pretieklo v koryte Hornádu veľa vody a už aj priestory nového cintorína sú využité na takmer 90%, ale jeden problém, na ktorý ľudia upozorňujú už niekoľko rokov,

mesto nerieši. Tým problémom je neexistujúci Dom smútku na novom cintoríne. Ak by bol nový cintorín postavený vedľa toho starého, nič podobného by nikoho ani nenapadlo. Už niekoľko rokov tak máva pohreb na novom cintoríne 2 časti a prebieha

pokračovanie na str. 2

Na Vajanského vodiči...

Najhoršie je to v čase dopravnej špičky. Vajanského je vtedy preplnená autami. „Stalo sa mi, že som odbočovala od autobusovej stanice na Vajanského, nečakala som, že tam bude tak blízko stáť auto. V druhom pruhu, na Vajanského práve vychádzalo auto smerom k železničnej stanici. Len tak tak som to dobrzdila,“ opisovala vodička Jana. Šoféra Maroša zaujíma, ako často problémové miesto kontrolujú mestskí policajti. „Chcel by som vedieť, koľko sa tu vybralo na pokutách, lebo toto je tu čistá katastrofa. Týmto úsekom jazdím denne a čím ďalej tým je to horšie,“ dodal skúsený

šofér Maroš. Podľa neho je len otázkou času, kedy auto, ktoré odbočuje z hlavnej na Vajanského, vrazí do stojaceho auta na plnej čiare.

Konkrétne veci sme sa nedozvedeli

Otázky vodičov sme položili kompetentným. „Ďakujeme za Vašu ochotu a snahu riešiť tento problém, ktorý je oprávnený riešiť v priestupkovom konaní dopravná polícia,“ odpísal nám náčelník mestskej polície Michal Komara. Dozvedeli sme sa len to, že ak vodiči v prípade státia nedodržia predpísanú vzdialenosť, teda

tri metre pre každý smer v jazdom pruhu, porušujú zákon. „Mali by byť sankcionované príslušnými zložkami dopravnej polície,“ vysvetľuje Peter Susa z mestského úradu. Podľa šéfa okresného dopravného inšpektorátu v Spišskej, Martina Lukáča je problém s odstavovaním áut v blízkosti železničnej stanice dlhodobý. „Vzhľadom na množstvo prevádzok, úradov a inštitúcií v danej oblasti je akútny nedostatok, resp. výrazne poddimenzované množstvo parkovacích miest,“ myslí Lukáč. Či sa vodiči dočkajú nejakej nápravy vie asi len Paľo Habera, ktorý v jednej zo svojich piesní spieva: „Je to vo hviezdach.“

(sim)

Šuškanda alebo o čom sa hovorí Podzemné chodby sú vlastne kanalizácia

Pred časom sa v našom meste rozšírila informácia, že sa pod ním možno nachádzajú podzemné chodby. Keď sa robil archeologický výskum v súvislosti s úpravou Zimnej ulice, rozprúdili sa debaty, čo je na tom pravdy.

Určite tam vraj existuje sieť niečoho, čo sa podobá na podzemné chodby. Zrejme však ide naozaj len o podobu. „Je to systém kanalizácie a nie podzemných chodieb. Nie sú vyhlbené tak, aby viedli od jedného významného bodu k inému. Nemôžeme teda povedať, že spájajú nejaké dôležité miesta. Je to iba zbernica odpadu. Hlavná kanalizačná rúra, ktorá vedie stredom mesta, má priemer 1,20 m, takže aj to ma oprávňuje domnievať sa, že

ide o kanalizáciu,“ tvrdí Rastislav Javorský, ktorý sa podieľal na archeologickom výskume v meste.

Po chvíli pridáva ďalšie zaujímavosti z dôb minulých. Týkajú sa rímsko-katolíckeho kostola, ktorého veža je najvyššia na Slovensku a jedna z najvyšších v strednej Európe. „Celý kostolný dvor tvoria hroby, čiže ľudia, ktorí idú do kostola, chodia po hroboch. Pôvodný kostol bol trošku vedľa. Bol na

mieste, kde je sakristia. A tu je ten paradox. Pod sakristiou je hĺbka základov do dvoch metrov, ale celý kostol len okolo metra vrátane veže. Je to geniálne zo stavebného hľadiska, lebo tá stavba z gotického obdobia tu stojí už stáročia,“ hovorí Javorský.

Pre porovnanie kaplnka Sv. trojice, ktorá stojí cestou na Markušovce má základy 2,5 m. Aj to sme sa dozvedeli z archeologických výskumov.

2 cintoríny + 1 Dom smútku...

v nie práve najdostojnejších podmienkach. Pohrebný obrad prebieha v Dome smútku na starom cintoríne. Po ňom sa pohrebný sprievod vyberie na cestu k hrobu na cintoríne novom. A keďže inej možnosti niet, musí ísť aj cez podjazd pod železnicou a to vždy za plnej premávky. Nič bezpečného na miestach, kde jazdia autá opatrne aj vtedy, keď im v ceste nestojí sprievod ľudí. Mesto sťažnosti na tento stav dobre pozná, eviduje ich už dlhú dobu. Výbudovanie druhého Domu smútku sa ale zatiaľ medzi jeho priority nedostalo.

„No nepáči sa mi to, ale čo mám robiť? Keď prší, bývajú v tom podjazde mláky. Aj my sme prišli k hrobu poriadne zmочení. Nie je to dôstojné, keď si pohrebný sprievod s autami dávajú prednosť. My sme mali pohreb v zime, akurát keď napadol čerstvý sneh. Hlavne tí

starší ľudia museli chodiť veľmi opatrne, aby nemuseli ísť z pohrebu do nemocnice.“ To je ukážka názorov tých, ktorým sa súčasný stav, a hlavne prechádzka z jedného cintorína na druhý nepáči.

Je potrebné povedať, že obidva cintoríny boli aj tento rok na „dušičky“ špičkovy pripravené. Čisté, upravené, s pravidelným vyprázdňovaním kontajnerov vytvorili krásne prostredie pre pozostalých, ktorí prišli na hroby svojich blízkych. Asi neviete, že ráno o 5. boli na cintoríne aj ha-

siči. Pri hlavnom kríži sa stovky sviečok rozohoreli viac než bolo nutné. Minipožiar za pár minút zlikvidovali. Našťastie nedošlo ani k poškodeniu kríža.

Cintoríny v Spišskej Novej Vsi majú svoje silné, ale aj slabšie miesta. Nové sochy nad vchodom už 2 roky pridávajú na dôstojnosti a monumentálnosti miesta. Na opačnom konci sa zvalila časť murovaného plotu. Údržba cintorínov je na vysokej úrovni, ale veľká časť nového cintorína je postavená na stavebnom odpade. Takže aj táto minca má svoje dve rozdielne strany.

Základná škola sv. Cyrila a Metoda, Markušovská cesta

Pri predstavovaní spišskonovoveských základných škôl v premiérovom čísle Spišského Patriota sme pozabudli na cirkevnú školu sv. Cyrila a Metoda. A dnes túto chybičku napravujeme.

Cirkevná základná škola bola založená pred 20 rokmi a jej zriaďovateľom je biskupstvo Spišské Podhradie. Logickým špecifikom cirkevnej školy oproti ostatným „základkám“ v meste je kresťanská výchova. V budove školy majú kaplnku, kde sa môžu žiaci pred zaťažkavicou skúškou v škole porozprávať s Bohom a poprosiť ho o silu. Cirkevná škola sa usiluje plniť slová sv. Konštantína:

„Ako bez svetla radosť nebude, tak je to i s každou dušou bez písma, ktorá nepozná zákona Božieho.“

Podstatná časť vyučovacieho procesu je ale rovnaká, ako na ostatných školách. Pre cirkevnú školu sú typické pravidelné sväté omše priamo v budove školy, zájazdy na pútnické miesta, duchovné cvičenia, či duchovné relácie. Na cirkevnej škole deti učia náboženstvo

kňazi a rehoľné sestričky. Decárka z cirkevnej školy sa môžu pochváliť úspechmi na najvyšších priečkach v recitačnej súťaži, A Slovo bolo u Boha, v prednese nemeckej poézie a prózy, v súťaži Hviezdoslavov Kubín, Biblia očami detí, či Literárny Kežmarok. Žiaci statne konkurujú svojim kamarátom z ostatných škôl v chemickej olympiáde, v súťaži Príroda okolo nás, majstrovstvách v plávaní, ale i gymnastickom štvorboji.

Školu sv. Cyrila a Metoda navštevuje približne 335 žiakov. A verte-neverte, najčastejším menom tamojších žiakov je Tomáš. Nepochybné veriaci.

(sim)

OZNAM

MESTSKÉ LESY PLÁNUJÚ PREDAJ VIANOČNÝCH STROMČEKOV

Spoločnosť Lesy mesta Spišská Nová Ves aj v tomto roku spúšťa začiatkom decembra predaj vianočných stromčekov. Do stojanov si budú môcť občania Spišskej Novej Vsi založiť smrek, jedličku i borovicu. Za 2 metrový smrek si lesáci od vás vypýtajú 4,50Eur, jedlička vyjde na 8,50 eura, a za rovnako vysokú borovicu zaplatíte 5,50. Predaj bude prebiehať pred budovou riaditeľstva LM SNV v Novoveskej Hute. „Ceny sa odvíjajú od výšky stromčeka a sú podstatne nižšie ako pri supermarketoch. Všetky vianočné stromčeky pochádzajú výlučne z výchovných zásahov a preto ich kvalita nebude najšpičkovejšia. Naša spoločnosť nedisponuje žiadnou plantážou špecializujúcou sa na výchovu vianočných stromčekov. Pekný stromček s nezameniteľnou vôňou si u nás však určite vyberiete“ informoval nás zástupca riaditeľa Lesov mesta SNV Ing. Stanislav Tkáč.

-ob-

Rozprávková krajina na sedle Pukanec.

Dedo Mikuláš, familiárne zvaný Miťo má tri svoje zlatička: dvojročného labradorského retrívera Luka, osemročného vnuka Lukáša a trinásťročnú susedkinu dcéru Luciu. Cez týždeň majú čo robiť, ale v sobotu ráno sa u deda rozletia dvere a deti zavelia:

Ide sa do lesa. Dnes okolo Muráňa

November je všeobecne považovaný za mesiac, kedy je najlepšie sedieť doma, lebo vonku je nevlúdne a sychravo. Keď sa ale ráno začne slnko predierať cez hustú hmlu, bude v prírode pekne, lebo vzduch je dobre vymrazený, lesná paleta perfektne namiešaná, ale hlavne v žiadnom inom mesiaci nezažijete také krásne farebné predstavenia na oblohe ako práve vtedy - od svetlomodrej po karmínovočervenú. Našu dnešnú prechádzku začíname v Novoveskej Hute. Od hostinca Poľovník kráčame rozbitou asfaltkou, hore dedinou, smer juh, po červenej diaľkovej značke a po nie dlhom miernom stúpaní okolo zurčiacej Holubnice prichádzame na Rybníky. Pri potoku, na mokrinách ešte vždy rastú huby- kruhy podpŕoviek a lahodné rýdziky. Po asi dvesto metroch, pri rampe bočíme, ešte vždy po červenej vľavo do lesa, tentokrát okolo Hulianskeho potoka a za pár minút prichádzame k Vojtechovej samote, medzi Hutňanmi nazývanej „lanovka“. Tu sa cesta delí na tri časti. My si vyberáme tú, čo pokračuje rovno do lesa, ale po chvíli sa krúti vpravo strmo hore, do sedla Čertovej hlavy. Na tomto strmom výstupe si môžete ľahko odskúšať svoju kondíciu (do 20 minút- výborná, 20- 30 minút- veľmi dobrá, do 45 minút- dobrá, 50- 60 minút- slabá, nad hodinu- mali by ste začať na sebe pracovať).

Hore v sedle zabočíme do ľava a po krátkom výstupe, traverzujúc z juhu vrchol Haniskovej prichádzame po žltej značke na malú poľanu. Tu pozor, chýba značenie, treba ísť cestou vľavo hore a po chvíli prideme

Jeseň hraje farbami.

Trasa: Novoveská Huta - Rybníky - Vojtechova samota - Čertova hlava (červená) - sedlo Pukanec - Pod Muráňom (žltá) - Malá Knola - Grajnár (modrá)
Prevýšenie: 600 metrov
Dĺžka trasy: cca 18 km
Doba prechodu: cca 5 hodín
Značenie: Turistická mapa č. 124 Slovenský raj
Doprava: MHD č. 3 SNV - Novoveská Huta, 8⁵⁰-9¹⁵ Hnilec, Grajnár - SNV: 14²⁰-14⁵⁰

Potok Holumnica nás sprevádza na Rybníkoch.

do rozprávkovej krajiny odlesneného kopca Haniskovej, kde cez dlhé stebľá žltých tráv trčia k nebu bizarné pahýle starých odumretých listnáčov a aj pohľad na Levoču, s Hurou a vencom Levočských vrchov je úchvatný a pohladí oko aj dušu.

Ďalej kráčame chodníkom chvíľu po krásnom mladom lese, klesajúc k sedlu Pukanec, ale dole, v sedle sa krajina rapídne mení. Vŕčanie lesných píl predznačuje, že ďalej pôjdeme odlesnenou krajinou, vľavo mŕňajúc Muráň, ktorého vrchné partie v nadmorskej výške 1.260 metrov ešte, chvalabohu, pokrýva hustý les. Po príchode na kopci pri rázcestí Pod Muráňom nám prekriži chodník lesná cesta, ktorá sa tu krúti a po modrej značke sa môžete vydať do ľava dole a dôjsť až naspäť do Huty.

My ale ideme tiež po modrej, vpravo hore a po štvrthodine pohodlnou a príjemnou cestičkou smrekovým lesom prichádzame na lúku Malej Knoľy. Ďalej rovno, vždy po dobre značenej lesnej ceste až k sedlu Grajnár. Aj tu je už krajina bez stromov, zato s výhľadmi do ďaleka. Na juhu, pod perinou ťažkých olovených mrakov vidno domčeky Hnilca, vľavo vysvietenu Hornádsku kotlinu s rozsiahlou zástavbou Spišskej Novej Vsi.

Cestu končíme v sedle Grajnár pri pamätníku tragickej zrážky dvoch stíhačiek spred desiatich rokov. Pamätám sa. Bola to vtedy v noci taká rana, že ma vyplašila z postele až na Košiarňom briežku. Potom už len autobusom domov, k susede na teplý čaj z lesných listov a plodov a dobrú jablkovú štrúdlu. A Luk si môže lízať labu.

FOTOREPORTÁŽ

Pamiatka zosnulých

Novoveská kapela Smola a Hrušky oslávi 15 rokov

Šiesti chlapi zo spišskonovoveskej kapely Smola a Hrušky sa udomácnili na slovenskej hudobnej scéne. Za svoju takmer 15-ročnú kariéru odohrali neuveriteľných 750 koncertov. Pochváliť sa môžu novým albumom *Palec hore*. Kapela sa v rámci tour chystá odohrať niekoľko koncertov aj na Ukrajine.

Spišskonovoveskú kapelu Smola a Hrušky miluje nielen hudbychtivá mládež v našom meste. Svedčí o tom vypredané turné, výborná sledovanosť ich klipov, ale i to, že sa objavujú na všetkých významných festivaloch. „Hrávame približne 100 koncertov ročne. Teší nás fantastické publikum a atmosféra na našich koncertoch, toto všetko je pre nás úspech,“ začína náš rozhovor manažér kapely Martin Hlavatý. Pre muzikantov hudba nie je šport, no chlapi majú za sebou aj zopár súťažných úspechov.

„Okrem televíznych a rádiových hitparád sme súťažili na Košickom zlatom poklade, druhé miesto sme obsadili na medzinárodnej súťaži *Jim Beam Music* a dvakrát sme boli aj vo finále *Eurovision song*,“ spresnil manažér.

Lákajú ich koncerty na Ukrajine

V rámci Slovenska skupina hrala už asi takmer všade. Svojich fanúšikov potešili koncertmi aj v susedných Čechách, Poľsku, Nemecku a výzvou sú pre nich koncerty aj na Ukrajine.

Nový album a česko-slovenské turné

Skupina sa môže pochváliť novým albumom. „Výšiel nám nový album *Palec hore*, s hitmi ako *Honey Honey*, *Fajčiť treba*, *Lovesong*, *Analog Digital*, či *Pridaj si ma*. Natočili sme už 7 videoklipov z nového albumu čo nie je bežným štandardom na Slovensku,“ prezradil Hlavatý. Skupina má pripravené ďalšie nové single. „Prvým z nich bude česko-slovenská skladba, na ktorú sme natočili šialený a úplne iný klip, na aký sú naši fanúšikovia zvyknutí. Sú rozbehnuté viaceré hudobne spolupráce, z ktorých by mali vziť nové skladby,“ doplnil manažér kapely Smola a Hrušky. Pre svojich fanúšikov chystajú aj niekoľko vianočných prekvapení a už pracujú aj na veľkom česko-slovenskom turné. „Chystáme ho na jar 2013,“ uzavrel manažér.

Slepí Spišiáci, či kapela z Bratislavy?

Z muzikantov si ich kolegovia z bránďe občas ťahujú. A občas im prisúdia iný pôvod. „Sem tam niekto utrhá poznámku, že slepí Spišiáci, ale skôr sa nám stáva, že na plagátoch nás označujú ako skupinu z Bratislavy.“ Hudobníci zo Spišskej zažívajú aj iné vtipné story a tu je jedna z nich. „Raz sa nám stalo, že sa chalani na hoteli dostali reštauračným výťahom do reštaurácie, z ktorej sa nemohli dostať. Tak tam do rána konzumovali jedlá, nápoje, fritovali, až kým neprišli majitelia a zavolali políciu. Ako spomienka nám ostala fritéza, ktorú chalani trosku poškodili, tak sme si ju museli kúpiť“, s vtipom na záver uzavrel náš rozhovor manažér kapely.

Chalanom prajeme viac šťastia ako smoly a čo bude s hruškami, to nech sa už rozhodnú sami. V každom prípade, nech šíria dobré meno Spišskej Novej Vsi, čo najčastejšie, čo najdlhšie a čo najďalej. (sim)

Náš človek v zahraničí - kolkárka Tonka zo Spišskej zakotvila v Londýne

Spišiačku Tonku Podobenovú si ešte niektorí pamätáte ako úspešnú bronzovú medailistku na Majstrovstvách sveta v kolkoch. Jej novým domovom je už 8 rokov Veľká Británia. V Londýne si ju občas pletú so Škótkou. V Londýne jej okrem dobrej práce, nápoja jeager bomb a ľudí učaroval aj jej anglický priateľ.

„Mám 34, nemám rodinu, len šibnu-tého anglického frajera,“ s vtipom začína náš rozhovor Tonka. Na Spiši je podľa Tonky pekná dovolenka, ale žiť tu vraj dokáže len kúzelník. „My máme prírodu, hory, skvelé jedlo a príjemných ľudí,“ ale aj tak ju zlákal jednoduchší život a vyššia životná úroveň. I napriek londýnskému hroznému počasiu, smogu a zvyčajnému stresu veľkomesta.

Do Londýna prišla za prácou

Tonku do Londýna pred ôsmymi rokmi zlákala práca. „Keď som si hľadala robotu všetci chceli Angličtinu, tak som sa ju tu prišla učiť a nejako som sa tu zasekla,“ hovorí s úsmevom na perách. V Londýne začínala ako opatrovateľka detí, či upratovačka, dnes sa vyšvihla na pozíciu obchodnej koordinátorky. Začiatky vraj boli skvelé. Tonka mala šťastie na dobrú rodinu, s ktorou je doteraz v kontakte. Najprv ju v Londýne znechucovala skorá záverečná v podnikoch. „Bary zatvárali o 23 tej a o 22.50 zazvonil koniec, že máme poslednú šancu na objednávku,“ vysvetľuje mladá slečna. Angličania sú vraj chladní, no našla si medzi nimi aj skvelých priateľov.

Pivo v práci

a šok z anglickej stravy

Najväčší šok v Anglicku bolo pre Tonku, že Angličania si v práci, počas obednej pauzy bežne doprajú dve, tri pívá bežne. Rovnako tak ju šokovalo

anglické jedlo. „Podľa mňa, Angličania nemajú vlastnú kuchyňu, všetko majú prevzaté od iných národov.“

Angličania zbožňujú slovensko-maďarské lakocinky

Tonka svojim anglickým kamarátom, či priateľovi pravidelne varí kapustnicu, segedínsky, či kotlíkový guláš. „Tieto jedlá zbožňujú, horšie je to s bryndzovými haluškami, zdala sa im divná konzistencia a pýtali sa ma aj, ako môžeme jesť ovčí syr.“

Kolky si v Londýne nezahrá

Tinka kolky stále zbožňuje. „Bohužiaľ v Anglicku sa tento šport nehráva, tak som sa s tým musela rozlúčiť. Ale Anglanom to stále nandám v bowlingu, keď sa už v kolkoch nedá,“ odvetila. S rodnou Spišskou je stále v kontakte. „Maily, facebook, to musí byť, ja na kamarátov nezabúdam a už sa na nich strašne teším,“ odpovedala.

(sim)

KULTÚRNY TIP MESIACA

Náš kultúrny tip na december nemôže byť nič iné, ako pozvánka na jeden z vianočných koncertov. Spomedzi všetkých sme vybrali zbor CHORUS IGLOVIA, ktorý v sobotu 15. decembra vystúpi v koncertnej sieni Reduty. Začítaok o 18,00 hod. Zborový spev nie je v rebríčku popularity na popredných miestach, ale má svoje nepopierateľné čaro. A náš domáci miešaný zbor patrí k slovenskej špičke. Vypočuť si známe vianočné piesne v ich podaní sľubuje veľký zážitok. A to aj pre tých, ktorí fanúšikmi zborového spevu nie sú.

Najkrajšie budovy mesta - Reduta

Je predchodcom multifunkčných hál po celom svete, len je krajšia ako všetky dohromady. Slúžila umeniu, politike, športu, zábave i podnikaniu. Jej výstavba bola dokončená v roku 1902, takže tento rok oslavuje menšie jubileum - 110 rokov existencie. Táto secesno-romantická budova na východnom kraji nášho námestia bola postavená za 3 roky, podľa plánov architekta Kolomana Gerstera. Divadelné budovy majú svoju špecifickú architektúru i atmosféru. Naša Reduta je jednou z takýchto budov, ktoré sa na Slovensku zachovali.

Predchodcom Reduty bol hostinec. Jeho majiteľ, Andreas Roth, k nemu pribudoval divadelnú sálu. Neskôr prešla budova prestavbou a prvá Reduta obsahovala okrem divadla aj koncertnú sálu, hotel a kaviareň.

Krásna budova na strategickom mieste okamžite priťahovala Novovešťanov. Na čaj, kavičku, zákusok, alebo kvalitný koňačík. V Redute si, okrem atmosféry miesta, mohli užívať umelecké zážitky a neskôr aj športové vzrušenie. Veď do Reduty sa chodilo na box! Do-

konca sa tam odohralo aj viacero basketbalových zápasov. V divadelnej časti budovy sa na doskách, ktoré znamenajú svet, predstavil nejdenný známy slovenský herec, pod vedením skvelých domácich i zahranič-

ných režisérov. V roku 1989 sa práve v divadle rodili prvé dialógy o demokracii a stretávali sa tam hlavné postavy Nežnej revolúcie v našom meste. V posledných rokoch sa interiéry, aj exteriéry Reduty niekoľkokrát

rekonštruovali. Škoda len, že sa majstri stavbári pri opravách neinšpirovali kvalitou práce svojich predchodcov spred viac než 100 rokov a tak sa občas museli robiť aj rekonštrukcie rekonštrukcií.

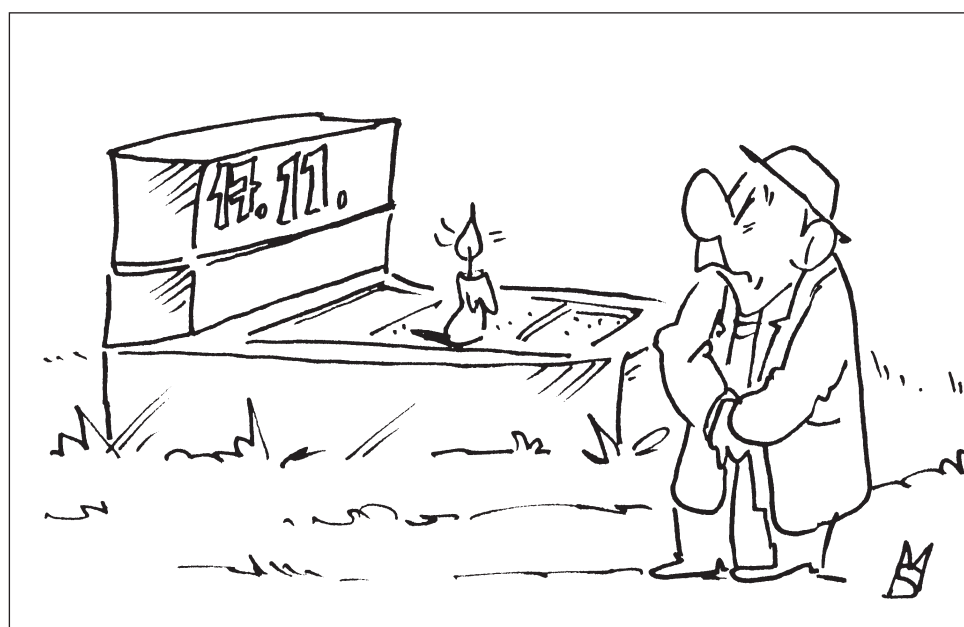
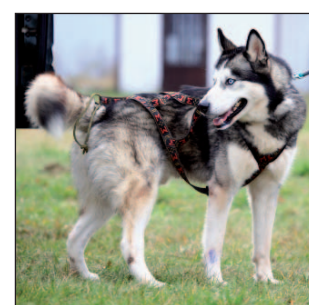
Pohľad na Redutu je čarovný. V každom ročnom období je iný. Budova so 4 náročnými vežičkami uzaviera historické námestie plné architektonických skvostov. Len ten pamätník Slovenského národného povstania na príšernej betónovej platni, pripomínajúci lietajúci tanier, by mohol odletieť niekam do vesmíru.

Ale späť k Redute. Dnes je sídlom divadla, reštaurácie, kaviarne, Mestského kultúrneho centra, mestskej televízie a kancelárií súkromných firiem. Súčasťou interiérovej výzdoby sú aj dve nástenné maľby akademického maliara Jozefa Hanulu. Jeden sa nachádza v divadelnej sále a ten druhý v sále koncertnej. A na záver ešte jedna zaujímavosť. Vstupný portál do divadelnej časti je ukončený labuťou, sediacou na lýre. Je znamením, že v tejto budove sa nachádza divadlo.

FOTOREPORTÁŽ

Preteky psích záprahov

Ahmed sa pretancoval z Egypta až na Spiš

Tanec má v krvi a je mu úplne jedno, či ide o modernu alebo klasiku. Najradšej má hip-hop, ale tancuje aj latino, salsu a pozná aj valčík. Sympatický Ahmed je z Egypta, má 23 rokov a momentálne si vybavuje živnosť na výučbu zumbu.

„Pochádzam z Alexandrie a to je dosť veľké, miliónové mesto. V porovnaní so Spišskou niečo úplne iné,“ hovorí radšej po anglicky, lebo slovenčinu zatiaľ do detailov nespoznal. Do Spišskej Novej Vsi ho priviedla láska. Vlni pracoval v turistickom stredisku Taba v jednom z hotelov ako animátor a a tanečník a práve tam prišli dievčatá z východného Slovenska na dovolenku. Jedna z nich je už dnes jeho manželkou. Ahmed je pod Tatrami iba krátko, čiže zatiaľ v štádiu spoznávania ľudí aj krajiny. „Je tu pekná krajina, dobrí ľudia, samozrejme nie všetci, ale tak je to všade. V Egypte som bol zvyknutý chodiť tri až päťkrát do týždňa plávať do mora, tu sa učím spoznávať sneh a zimu. Sneh je fajn, ale nemôžem si zvyknúť na rýchle zmeny teploty. Jeden týždeň nosíme krátke rukávy a ďalší padá sneh,“ hovorí o svojich

dojmoch. „Teraz sa chystá prvýkrát na verejné korčuľovanie. Dúfam, že to nebude aj posledný raz,“ dodáva jeho manželka Michaela. Ale späť k tancu a hudbe, lebo to je mu najbližšie. „Tancujem odmalička. Nikto ma to neučil, mal som to v sebe. Po skončení strednej školy som začal robiť animátora v hoteloch v Tabe a Sharm el-Sheikhu a v rámci medzinárodných večerov sme predvádzali tance jednotlivých krajín. Veľa z nich som sa už naučil. Zatancoval som si aj so skupinou Flying Dance z Nemecka, keď mali turné po Egypte. Na súťaže som nechoďil, lebo to sme u nás nemali, ale hrával som ešte v jednej skupine na arabský bubon - darbuku,“ prezrádza niečo zo svojho života. Ahmed síce nehrá na žiadny klasický nástroj, ale výborne cíti hudbu a skladá si aj vlastnú. „Mám na laptope pro-

gram, kde si tvorím elektronickú hudbu. Všetliako ju mixujem, baví ma to. Okrem toho som v minulosti cvičil karate, ale v šestnástich som prestal. Bol som aj mládežníckym majstrom Egypta, do desiatich rokov som neprehral ani jeden zápas,“ pochválil sa. Chlapík s plným menom Ahmed Ezzat Mohamed Elsayed Abdou si užil svoje, kým si vôbec vybavil päťročný trvalý pobyt na Slovensku. Pomohla mu k tomu svadba, ale ešte predtým musel dostať pozvanie a víza. „Tých papierovačiek bolo nehorázne veľa a veľa to aj stálo. Keď sme vybavovali pozvanie, tak bola u nás cudzinecká polícia a vyzvedali, kde a s kým bude bývať. Keď sme sa išli brať, musel mať pečiatku z egyptského ministerstva aj ambasády, že doma nemá žiadnu inú ženu. Všetko to stálo aj s letenkou a poistením vyše 700 eur a potom prišli ešte výdavky so svadbou. Špeciálny problém bolo jeho päť mien, z ktorých žiadne nie je priezvisko v našom ponímaní, lebo tie ostatné mená sú po rodičoch, starých

rodičoch a podobne. Nakoniec mu schválili trvalý pobyt na 5 rokov za účelom zlúčenia rodiny,“ vysvetľuje Ahmedova manželka, s ktorou sa teší z dvojtyždňovej dcéry. Okrem všadeprítomnej byrokracie robí Ahmedovi na Slovensku najväčší problém náš jazyk. A práve to je kameňom úrazu aj pri jeho žiadostiach trvalejšie sa zamestnať. Nechce totiž tancovať načierno, hoci v Spišskej a okolí je o neho záujem. „Potrebujeme získať certifikát v angličtine zumbu. Ak sa nám to podarí, môžeme si otvoriť živnosť. Držte nám palce,“ odkazuje Michaela.

KRÍŽOVKA

Možno sa ešte pamätáte... Počas dní po 17.novembri sme pripravovali v divadle Dostojevského Besov, v ktorých hostovali aj (tajnička 1 a 2) a (tajnička 3 a 4), herci Národného divadla v Bratislave. Tak sme spolu s nimi cez deň chodili po školách a vysvetľovali študentom, aby nevyhadzovali z oblokov lavice a nepálili učebnice, že „nežná revolúcia“ je niečo celkom iné. A po nociach sme robili revolúciu na javisku.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
a																				
b																				
c																				
d																				
e																				
f																				
g																				
h																				
i																				
j																				
k																				

Vodorovne: **a:** písmeno gréckej abecedy – kopnutie – Jozef česky hov. – Komunistická strana Zimbabwe – dala topánky **b:** mesto maď. – bar hov. – ukazovacie zámeno – organizuje – stará plošná miera **c:** koristiť pejoratívne – **DRUHÁ ČASŤ TAJNIČKY** – topí **d:** kanc. skratka, evidencia – Marek angl. – ten – prezident slovenského štátu – poskladať – Verejná bezpečnosť skr. **e:** koncovka nerastov – čarodej, svätý muž – horolezecká vetrovka – veraj – napínali **f:** nula – päta maď. – meno Komenského – zodieral – nedostatok jedla **g:** hmota stromu – značka alkoholu – spojka – vykonaj urážku – brvno **h:** zriedkavá dvojhláska – časť atlasu – lenivejúc – meno Chačaturjana – označenie lietadiel Česka **i:** predala po česky – **ŠTVRTÁ ČASŤ TAJNIČKY** – klbko priadze **j:** nórske mužské meno (Olaf) – štát v Ázii – dvojhláska – odieram – francúzske ženské meno (Nina) **k:** štát v Ázii – náčelník Kozákov – navrátenie – zapísaná myšlienka

Zvisle: **1:** druh tlače – podupal **2:** olejnatá plodina – **PRVÁ ČASŤ TAJNIČKY** – Mária dom. **3:** značka lyží – trepotavo hudobne **4:** ruský koncentračný tábor – bodavý hmyz – imunitný systém skr. **5:** hliník chem. značka – prút čes. – mesto na Morave **6:** žni – morský živočích – hlinitý nerast **7:** latinská predpona označujúca osem – chyť poľovne – druh papagája **8:** opak nepárnej – zrelý výsledok – americiumchem. značka **9:** zaplňovaná – lovný vták **10:** patriaci Ete – stará mama nem. – poľský spisovateľ (Stanislav K...) **11:** postavenie – zoskupenie včiel – jemenská metropola **12:** vojvodca Alexandra Macedónskeho – odjedá čes. **13:** novinový stánok zastar. – poleno – revolučný výbor skr. **14:** čistiaci prostriedok – upratuj ľudovo – vypieraj **15:** prejavuje sa – stretnutie športovo – armádna predajňa **16:** kanc. skr. okrem iného – posielal – drevený válov **17:** noša – zámok na kopci – štyri po latincky **18:** odhaľ – svetlo vatry **19:** lepidlo – **TRETIA ČASŤ TAJNIČKY** – nieto rus. **20:** semiti – značka automobilu aj štát v USA

Pomôcky: ADEN, AILIV, ARKIAS, FALU, GULAG, KRON, OFSET, TALP, TREMOLO

autor krížovky: Albín Medúz

RECEPTY OD STAREJ MACERI

Študentska rantota od cetki Hanči

Kec som jak druhak na esveeške prišol na naštevú k cetke Hanči, kukla na mne a hnedkaj spuščila: „Mišečku, plano vypatraš, to ci nedaju doma najesc? Šak ci padaju gače. No nič. Tu sebe šedni, zrobim ci fajnu rantotu.“

Co vycahla zo špajze?

makarony,
tri vajca,
kuščík mleka a muky,
maslo,
das jednu papriku a paradajku,
cesnak a soľ

Jak to zrobila?

Do väčšej šerpeňi dala vodu, soľ a kvapku oľeja a kedz voda zovrela, nasypala makarony. Pomaly povarila a kedz buli meke, premyla ich z letnu vodu a odložila na bok. V misečke sebe pripravila zmes na rantotu. Rozhabarkovala tote tri vajca, das deci mľeka a kavovu ložečku muky. Osolila a nehala tak. Na panvici rozpuščila maslo, cesnak narezala na cenučko a kec še začal pripaľovavac pridala narezanu papriku a paradajku. Toto dinstovala das tri minuty a potom do teho naľala zmes na rantotu aj s makaronami. Na slabom ohni nehala pjesc a ľem tu a tam do toho džobla, žeby še zo spodku nepripaľovalo. Z rury vycahla plech, vykydala to tam a dala nazad na takych pejc minut zapekac. Ani som še nesci hol spytac, jak še ma ujko Andrej a už mi davala pod nos plech aj s vidličku a kym še vracila zo zahradky, že mi to posype z pažitku bulo jedlo spraskane a už som asi vypatral lepši, bo cetka še ušmevala a kurky na zahradze kotkodakali, bo im bulo jasne, že treba zaš znašac vajca na rantotu. Toten recept venujem šickym študentom k ich šviatku, bo je jednoduchy a rychly ale hlavne še vam po ňom rošveci v hlave a určice budzece o daskeľo mudrejši a namesto makaronof použi jece, jak še dneška hvari „pene“

MIB

Patriot sonda vypátrala mestské ligy

Aký šport vládne Spišskej Novej Vsi? Veľmi ťažká otázka, na ktorú neexistuje jednoznačná odpoveď. Basketbaloví fanúšikovia budú tvrdiť, že basketbal, a účasť v oboch extraligách im dáva asi za pravdu. Medzi ďalšie „hlavné“ športy sa hlási i hokej s obrovskou tradíciou, či ženský volejbal, ktorý zažíva pri Hornáde poriadny boom. Šport, to však nie sú len profesionáli. Vedeli ste, že v metropole Spiša fungujú i mestské ligy pre amatérov, či poloamatérov? My sme našli tri takéto činné ligy a teraz vám ich predstavíme.

Mestská futbalová liga (MFL)

Určite najznámejšia a najobľúbenejšia liga v našom meste s dlhou tradíciou. „Fungujeme naozaj dlho a aj záujem tomu zodpovedá“ začína predstavovanie svojej ligy jej šéf Peter Kašický. „MFL združuje kluby, v ktorých hrajú amatéri aj profesionáli. Momentálne má liga, ktorá sa hrá systémom jeseň – jar, 12 mužstiev. Jej súčasným domovom je ZŠ Nejedlého. Pre potenciálnych nových záujemcov je tu ročník 2013 – 2014. Všetky nové tímy majú šancu vybojovať si miesto v baráži, kde sa zúčastnia premiérového prihlásenia a poslední dvaja z tohto ročníka. Záujemcovia sa môžu hlásiť na emailovej adrese mestskaliga@gmail.com alebo na t.č. 0915966552, 0917627735“. Podrobnejšie informácie si záujemcovia môžu nájsť i na internetových stránkach www.mestskaliga.szm.com, prípadne na www.facebook.com/mestskafutbalovaligasnv.“

Mestská a firemná bowlingová liga (MaFBL)

„My máme až tri ligy“ prekvapil nás hneď na úvod vedúci a spišskonovoveský bowlingový fanatik Edmund Kováč. „Naša I. MaFBL ako aj II. MaFBL liga je organizovaná pre širokú verejnosť, to znamená pre registrovaných hráčov v Slovenskom bowlingovom zväze, ale aj pre tých ktorí registrovaní nie sú. Zároveň v meste funguje aj bowlingová liga stredných škôl. Do lig sa môže prihlásiť každý záujemca, pretože každým novým ročníkom chceme vytvoriť nižšiu ligu. Podmienky súťaží sú vystavené na nástenke v Bowlingovom centre Laguna, ktoré sídli v známej tarčianskej Družbe. Tu

sú aj prihlášky. Liga sa hrá od októbra do mája. Všetky stretnutia sa hrajú v Bowlingovom centre Laguna, kde sú k dispozícii štyri dráhy. Momentálne pracujeme na spustení našej web stránky.“ Kto sa chce dozvedieť viac, informácie nájde na facebookovej adrese.

Mestská hokejbalová liga (MHL)

Za Hornádom vedľa nášho hokejového chrámu je vybudovaná vedľajšia hokejová plocha, kde v čase zimného hokejového spánku, paradoxne v lete, naháňajú hokejbaloví nadšenci loptičku združení v Mestskej hokejbalovej lige. „U nás sú vítaní všetci, ktorí majú radi

šport, dobrú partiu. Nemáme vekové obmedzenia, podstatná je vôľa a chuť športovať“ začal „predstavačku“ MHL-ky jeden z jej dvoch bossov, bývalý skvelý obranca Pavol Gurčík. „Spolu s Paľom Hrubým každoročne od apríla do júla organizujeme hokejbalové zápasy zastrešené v tejto mestskej lige. Podmienkou účasti je minimálny počet hráčov 4 plus brankár, maximum je 18 + 2. Samozrejmosťou je určitá finančná zábezpeka v rovnakej výške pre každý tím, z ktorej hradíme výdavky na rozhodcov, časomieru a veci s tým spojené.“ Hokejbal má na Spiši vysokú úroveň, v tímoch je kopa extraligových hokejistov, ktorí to berú ako skvelú letnú prípravu. Spestrením ligy sú aj rôzne súťaže zručnosti, či iné sprievodné akcie. Detailnejšie informácie prináša stránka www.hokejbalovaligasnv.webnode.sk.

Aj keď sme sa veľmi snažili vypátrať všetky mestské ligy v našom meste je možné, že sme na nejakú zabudli. Ak sa taká nájde a má chuť a ambíciu byť v našom mesačníku prezentovaná nech nám jej predstaviteľia napíšu na náš mail spissky-patriot@gmail.com. Radi o Vás budeme informovať. -ob-

Predstavujeme „malé“ športy - TENIS

Blaumont stále ponúka tenisové údery

Tenis. Biely šport, hra gentlemanov. I takéto prezývky dostáva tento nádherný individuálny šport, ktorý vo svete hrajú milióny ľudí a krivka jeho popularity stále rastie. Už dávno sa udomácnil aj v našom meste. Veď kto by nepoznal malebný tenisový areál pod Blaumontom, kde Spišiaci tenis hrávajú.

Bohatá spišskonovoveská tenisová história

Listovať v histórii spišskonovoveského tenisu je veľmi pútavé a zaujímavé čítanie. Jeho zrod v našom meste sa datuje do roku 1901, kedy vojaci cisárskeho 67. pešieho pluku založili Spišskonovoveský lawn – tenisový spolok. Nadšenci postavili prvé dva tenisové kurty v záhrade župného sirotinca na dnešnej Rázusovej ulici. Už o dva roky na to postavili vojaci aj kurt pod Blaumontom, a tak sa tenis v Spišskej sústredil na tieto dve miesta. Tenis v tom čase bol viac spoločenskou ako športovou záležitosťou a bol určený hlavne pre vyššie vrstvy obyvateľstva. I na Spiši sa po kurtach promenádovali sudcovia, notári, či bohatí mešťania. A práve vďaka obľúbenosti tenisu u bohatšej vrstvy obyvateľstva, sa šport ako taký, úspešne rozvíjal ďalej. V roku 1929 sa v areáli Atletického klubu Sp. Nová Ves (dnešný futbalový štadión) otvorilo 6 nových kurtov a tenis dostal v našom meste zelenú. Jeho progres trval až do roku 1939. Potom nastalo obdobie dlhého tenisového temna. V 40-tych rokoch boli zlikvidované kurty na štadióne (ustúpili futbalu) a v roku 1953 zanikol i posledný kurt na Blaumont. Komunisti považovali tenis za buržoázny prežitok a z kurtu urobili parkovisko... Temno trvalo až do 70-tych rokov. Novú nádej pre tenis priniesol až triumf Jána Kodeša vo Wimbledone a aj na Spiši sa veci pohli raketovo vpred. V roku 1976 sa postavili štyri nové kurty, tenisu sa začali venovať masy a už to šlo. Dostávali sa ďalšie kurty, novoveskí tenisti sa začali presadzovať v rámci regiónu.

Peter Vlk - manažér TK Sp. Nová Ves.

V roku 1993 vznikol Tenisový klub Spišská Nová Ves.

Súčasnost':

Peniaze, peniaze, peniaze...

„Momentálne fungujeme ako občianske združenie“ začína debatu o novodobej histórii manažér spišskonovoveského klubu Peter Vlk. „Žijeme z členských príspevkov, sponzorských peňazí. Istou čiastkou prispieva i mesto, to navyše zakúpilo i nafukovaciu halu, takže od roku 2009 fungujeme celoročne. Podpora by však mohla byť väčšia. Prevažná finančná ťarcha tak bohužiaľ ostáva na pleciach rodičov. Veľmi by sme to chceli zmeniť. Financie sú však to, čo dnes hýbe každým športom a tých v našej kase veľa niet. Máme tu jedenásť kurtov, o ktoré sa staráme a okrem výchovy našich členov slúžia aj širokej verejnosti. Areál je síce krásny, ale už má svoj vek a potreboval by mierny facelift. Bolo by fajn skvalitniť stenu, vraziť peniaze do budovy, šatní. A najmä pomôcť mládeži, ktorá nám tu vyrastá. Takto je to zväčša na rodičoch, finančné krytie znášajú hlavne oni“ povzdychol si bý-

valý úspešný hráč a dnes tréner i manažér v jednej osobe. „Mladým sa snažíme poskytnúť kompletný tréningový servis. Máme tu dobrých trénerov, ktorí sa im patrične venujú. Teší ma, že nám vyrástla a vyrastá slušná generácia juniorov. Vychovali sme tu Lukáša Kleina, ktorý je vo svojej kategórii absolútnou slovenskou špičkou, dobré výsledky dosahujú aj ďalší. Narýchlo spomeniem Dušana Obertu, či mladého Hadidoma. Problémom je počet detí, každoročne klesá, no pri finančnej náročnosti sa tomu ani veľmi nevidím“ dodáva Vlk.

Deťom chýba poriadna telesná

Medzitým sme sa pristavili na kurt číslo dva, kde pod pozorným okom trénera Mira Kačengu poriadne zarezávalo kvarteto jeho zverencov. „Masovosť, to je problém dnešného tenisu i športu nielen na Spiši. Títo štyria sú jediným, čo nám z ročníka 2002, 2003 ostalo. A smerom nižšie i vyššie to slávnejšie tiež nie je. Navyše deťom očividne chýba pohybová kultúra. Je to dôsledok toho, že telesná výchova na školách je totálne v úzadí. Často tu musíme nahrádzať učiteľov telesnej, o to ťažšie sa potom trénuje. Je to však hlbší problém, mení sa celá spoločnosť i podmienky v nej. I tie finančné. Dnes je to takmer výlučne na rodičoch, ktorí veľakrát chcú viac ako ich deti. Mesačný výdaj na hráča sa ťahá do 50 Eur, bez turnajov, či iných výdavkov. Napriek tomu záujem je a my medzi sebou radi privítame nových adeptov tejto nádhерnej hry. Hlásiť sa môžu priamo na klube, sú vítaní“ ukončil debatu jeden zo spišskonovoveských trénerov. - ob -

Už tretiu sezónu slúži Spišiakom nafukovacia tenisová hala umožňujúca hrať tenis celý rok.

Hokejový spišskonovoveský blesk chce okúsiť olympijské Soči

Je účastníčkou posledných dvoch majstrovstiev sveta, na poslednú chvíľu vypadla z nominácie na ZOH vo Vancouveri, kde jej pripadla nevďačná úloha náhradníčky. Dvakrát sa stala najproduktívnejšou hráčkou našej najvyššej súťaže a podľa mnohých je najrýchlejšou hráčkou ligy. To všetko stihla vo veku 21 rokov. Útočníčka HC Osy Spišská Nová Ves i slovenskej ženskej hokejovej reprezentácie, levočská rodáčka, ktorej srdce bije pre novoveský hokej – Lenka Sroková.

Aké boli tvoje hokejové začiatky?

Už od malička ma fascinoval hokej. Začalo to tým, že už ako trojročná som chodievala na moje obľúbené „korčuľko“, kde som sa naučila korčuľovať. Tam si ma neskôr všimol tréner Gonda a zavolať ma na prvý tréning medzi chalanov, pretože k ženám som mohla ísť až v pätnástich.

Pamätám si, prišla som v obyčajných lyžiarskych rukaviciach. Jasné, že som bola hneď vyhodенá. Ešte v ten deň mi rodičia kúpili prvý výstroj a potom to už šlo. Tréningy striedali tréningy, hokej ma bavil stále viac a viac a pôsobenie s chlapcami mi dalo strašne veľa, hlavne po korčuľarskej stránke. Ťažím z toho doteraz. V štrnástich som „prestúpila“ k ženám, kde zaberám až dodnes.

Hokej je predsa len v očiach verejnosti vnímaný ako mužský šport. Ako sa na to celé pozeralo tvoje okolie?

Začiatky boli ozaj ťažké. Bola som sama medzi chalanmi,

Lenka Sroková v kompletnej hokejovej výstroji, mimo ľadu sympatická mladá dáma.

niektorí ma dokonca preto aj odcudzovali a v tom veku to aj trochu bolelo. Ale vďaka mojej skvelej rodine, ktorá ma podporovala a podporuje dodnes, som to prekonala a veľmi im ďakujem, že stáli pri mne aj v okamihoch, keď som to mala chuť celé zabaliť. Nejak ma to celé posilnilo, v súčasnosti sa už na to dívam úplne inak. Reprezentujem svoju milovanú Spišskú, kde som vyrastala,

reprezentujem svoju krajinu, robím šport, ktorý ma baví.

Spišská Nová Ves je známa bašta slovenského ženského hokeja. Prečo je tomu tak?

Mám šťastie, že som mohla hokejovo vyrastať v našom meste. Klub nám vychádza v ústrety, trénujeme v „normálnych“ časoch. Vždy ma koučovali výborní tréneri, či už v žiackych chlapčenských kategóriách,

alebo pri ženách. Pán Bednár alebo terajší tréner Findura mi dali do hokejového života veľa. A nielen mne. V našom meste vyrástlo veľa skvelých hráčok a rastú aj ďalšie. Výsledkom je postavenie Spišskej na hokejovej mape Slovenska, kde sme naozaj poriadne vysoko.

Dá sa v našom meste z hokeja vyžiť?

Kdeže... a nielen v našom mes-

te. Na Slovensku neexistuje klub, v ktorom dostávajú baby výplatu. Klub zabezpečuje ľad a náklady na cesty, zvyšok si všetko platíme samy. Finančné bremeno je zväčša na pleciach rodičov. Chodíme normálne do práce, či školy, hokej je naším koníčkom.

Aká je potom Tvoja motivácia? Neoslovili Ťa kluby zo zahraničia?

Motiváciou je hrať najkrajšiu hru na svete – hokej. Na klubovej úrovni odčiniť minuloročné zbabrané finále a samozrejme reprezentácia. Vo februári sa uskutoční kvalifikácia na ZOH v Soči, kde nechceme chýbať. A samozrejme mojím osobným cieľom je zahrať si pod piatimi kruhmi v drese s dvojkřížom na prsiach. Repre je však iná káva. Naša liga nemá dostatočnú úroveň, svetový hokejový vlak uháňa strašne rýchlo. Tam nikoho nezaujímá, že ste niekde

vpredú v kanadskom bodovaní našej ligy. Hra má systém, ste súčasťou orchestra, kde musí každá hrať naplno. Falošný tón sa hneď ukáže. A ponuky? Áno, boli. Ozvali sa z Česka, ale... hľadám si prácu v Spišskej, mám tu priateľa, rodinu, raz si chcem založiť vlastnú.

Mám rada tento kraj, je mojím domovom. Asi tu ostanem, aj keď nikdy nehovor nikdy.

Kto je Tvojím hokejovým vzorom?

Keď som prešla k ženám tak jednoznačne Peťa Pravlíková. Spišskonovoveská rodáčka ma fascinovala od začiatku kariéry, je to obdivuhodná hráčka, veľmi mi v kariére pomohla. A hoci mám len 21, i ja sa už snažím pomôcť mladším babám. V našom tíme ich aj vďaka tréningom s chlapcami máme dosť. Vzala som si pod „ochranné krídla“ ešte len 16 ročnú talentovanú Surákovú. Dúfam, že z nej niečo vyrastie. Keď som prišla do reprezentácie, uchvátila ma hra Kapustovej, veľká hráčka. A nesmiem zabudnúť ani na spoluhráčky. Peťa Jurčová, či Mírka Plencnerová sú na Slovensku extra-triedou. A u mužov? Možno vás prekvapím, ale páči sa mi hra Míra Laža, mám od neho dokonca podpísané hokejky. Ten bol ale prekvapený, keď mi naň dával autogram... V NHL je úplnou špicou Majo Gáborík. Je neuveriteľné, akú rýchlosť dokáže na korčuľiach vyvinúť.

A my len poprajme sympatickej Lenke, ktorá to má na svoj vek aj „upratané“ v hlave, aby sa jej hokejové plány splnili. Veď aká by to bola paráda, keby sme pod piatimi kruhmi v Soči mali našu Novovešťanku. Blesk na korčuľiach pre to urobí všetko.

Spišskonovoveský tenisový diamant – Lukáš Klein

Spišská Nová Ves už vypravila do sveta ne jeden športový klenot. Presadili sa v rozličných športových odvetviach a šírili dobré meno mesta i Slovenska po rôznych kútoch zeme. A zdá sa, že na tenisových kurtach pod malebným Blaumontom nám rastie ďalší novoveský megatalent – Lukáš Klein.

Lukáš Klein - najväčší talent spišskonovoveského tenisu v jeho dlhočíznej histórii

Slovenského suveréna čaká „svet“ na Floride

Má 14 rokov a zatiaľ zväčša vyhráva kam pride. Je majstrom SR do 12 rokov, na slovenský tenisový trón vystúpil aj v kategórii do 14 rokov. Od roku 2010 je členom reprezentácie Slovenska a v tomto roku sa v decembri

predstaví na MS na Floride. Ako jediný Slovák vo svojej vekovej kategórii! „Veľmi sa tam teším. Tvrdo sa pripravujem, je to pre mňa obrovská česť, no i záväzok reprezentovať svoju krajinu i mesto“ spustil na úvod Lukáš. „Aj touto cestou chcem poďakovať trénerovi a celej mojej

rodine, bez ktorej by som nebol tam kde som. Od malička som vyrastal na spišskonovoveských kurtach, tu som doma, tu som sa naučil hrať túto nádhernú hru.“

„Zo Spišskej musí odísť“

Tak presne túto prekvapivú vetu vyslovil ten, kto ho tenisovo pozná asi najlepšie. Jeho tréner Peter Vlk pokračuje. „Od malička bol Lukáš veľkým tenisovým talentom. No talent nie je všetko. Luky neskutočne tvrdo pracuje. Má to upratané v hlave a práve hlava je jeho najsilnejším forhendom, bekendom, či lobom. Všetko sa to akosi prirodzene spojilo, talent, fyzické predpoklady, tenisový intelekt,“ opisuje svojho zverenca jeho osobný tréner. „Zo Spišskej Novej Vsi však musí odísť. Ak chce robiť tenis na vrcholovej úrovni, a on ho tak robiť chce, tu už preň niet miesta. Niežby sme ho ne-

mali radi, práve naopak, ale tu sa už nemá ako zlepšovať. Nemá tu sparring, ja mu už tiež nemám veľmi z trénerského hľadiska ako pomôcť. Potrebuje špičkový servis a ja budem prvý, kto mu poradí a bude držať palce. Tenis, a hlavne ten na tej najvyššej úrovni si vyžaduje nemalé financie. Lukymu prajem, aby si našiel takú tenisovú cestu, ktorá ho privedie tam kde chce.“

Ako sa nám Lukáš priznal jeho tenisovým vzorom je slávny Roger Federer. K jeho obrovskému tenisovému kumštu má mladý Klein ešte na hony ďaleko, ale každým vydretým fiftínom, vydareným gemom, získaným setom, či vyhratým zápasom sa k nemu slimačím krôčikmi približuje. Držíme nádejnému Novovešťanovi palce, aby sa k svojej hviezde posunul čo najbližšie.

-ob-

FK Spišská Nová Ves žiada všetkých pamätníkov, bývalých hráčov, trénerov, ako aj fanúšikov, ktorí môžu poskytnúť fotografie, výstrižky z novin, články alebo informácie týkajúce sa histórie Novoveského futbalu, aby sa kontaktovali na sekretariáte Futbalového klubu Spišská Nová Ves osobne s manažérom FK Patrikom Brezovajom alebo na telefónnom čísle 0903 211 913 resp. emailom na futbal@fksnv.sk.